

7 PODUČI

IZVOR 23

Građanski rat u Siriji

Građanski rat u Siriji naziv je za aktualni oružani sukob (kolovoz 2017.) koji se od proljeća 2011. vodi u Siriji između vlade predsjednika Bašara al-Asada i pobunjenika koji nastoje svrgnuti njega i vladajuću stranku Baas. Izbio je 15. ožujka 2011. kao serija prosvjeda nadahnuta arapskim proljećem, odnosno prosvjedima opozicije koji su doveli do smjene režima u Tunisu, Libiji i Egiptu. Nastojanje sirijskih vlasti da prosvjede uguše uz pomoć vojske je, pak, dovelo do eskalacije nasilje, a skupine prosvjednika su se od ljeta 2011. naoružale i organizirale u Slobodnu sirijsku vojsku koja protiv režima vodi gerilski rat. Zahtjeve su pobunjenika za smjenom sirijske vlasti od samog početka podržale susjedna Turska, Saudijska Arabija i zaljevske države, a potom i SAD, EU i druge države zapadnog svijeta koje su protiv Sirije uvele niz političkih, diplomatskih i ekonomskih sankcija. Inicijativama tih zemalja i vlada da se sukob okonča vojnom intervencijom na strani pobunjenika protive se Rusija, Iran i NR Kina.

Činjenice:

Ubijenih: 200 000 (od čega 9 000 djece)

Prisilno iseljenih: 6.5 milijuna

Izbjeglica iz Sirije: 3 milijuna

#ChildrenofSyria

„Zabilježeni su slučajevi premlaćivanja metalnim kablovima, bičevima, drvenim i metalnim palicama. Djeca su podvrgavana i elektrošokovima, ponekad i na predjelu genitalija. Čupaju im nokte, siluju ili prijete silovanjem, po koži im gase cigarete, izgladnjuju ih, izoliraju te tjeraju da gledaju mučenje bliskih osoba, a često ih se koristi i kao žive štitove.“

Lolia, djevojčica stara samo 13 mjeseci pogođena je u zračnom napadu u kolovozu 2013. Ruka joj je bila ozbiljno ozlijeđena i sve do danas nije potpuno funkcionalna. U istom je napadu njena starija sestra **Amal** (7) ubijena. „Potrčao sam u bolnicu noseći obje, ondje je bilo minimalno opreme i lijekova“, komentirao je otac djevojčica. „Ovih dana trudim se misliti samo o Lolinoj budućnosti, želim da odraste potpuno zdrava, istražujem mogućnosti plastične operacije za njenu ruku. Ne postoji specijalist tog tipa ovdje u Modemiehu, ali nikada neću odustati. Jednog dana imat će potpunu medicinsku pomoć.“ (UNICEF)

7 PODUČI

Douma, kolovoz 2014.

„Teže mi je čekati u redu nego nositi vodu“, kaže sedmogodišnja **Amani** dok stoji u dugačkom redu čekajući da napuni svoju kantu za vodu.

Njen bratić **Ahmad** (12) upada joj u riječ: „Meni najteže pada što nekada uspije nositi težu kantu od moje.“

Zbog situacije u Siriji više od 5 milijuna ljudi nema pristup pitkoj vodi. U Doumi, gradu 10 kilometara udaljenom od Damaska koji je privremeni dom mnoštvu izbjeglih obitelji, djeca obavljaju težak zadatak odlaska po vodu za svoja kućanstva.

Ilham, majka petero djece koja je preživjela jednogodišnju opsadu Moadamieh kaže da njena trogodišnja djevojčica već mjesecima boluje od proljeva: „Slaba je, a nemam goriva da prokuham vodu. Što da radim? Kako joj mogu pomoći? Nikako!“

Djeca često moraju hodati kilometrima da bi došla do pitke vode. No, ipak, većini je to jedina prilika da izađu iz kuće i igraju se.

„Nikad ne idem sama. Čekam svu djecu iz susjedstva da krenu pa im se pridružim. Hodajući po cesti, igramo se i pazimo da ne prolijemo vodu“, kaže osmogodišnja **Wafaa**.

„Uživam u zadatku. Mama me zove *Gheimh* (što na arapskom znači „kišni oblak“). Znao zašto? Zato što donosim vodu doma. Obožavam svoj nadimak.“

7 PODUČI

7 PODUČI

